

מתקן מודבש	פרשתנה
צט	סח ע"א
קד	סח ע"ב
קט	סט ע"א
קיד	סט ע"ב
קיט	ע"א
קבו	ע"ב
קלא	עא ע"א
	שב"ק

זולעל הקדוש מיטן פירוש

מלוק מלכש אויך די פרשה

"לבעזה" ת"ע"י מרכז מתקן מודבש"ת. ד. 5135 ירושלים

פרק זירא תשפ"א

עלון מס' 5

בכל ר"ח מאיר הקב"ה הארה חדשה בנשות

רבי אליעזר הגדול היה יתיב ותוהה לעז באורייתא היה יושב והיה עוסק בתורה, אתה לגביה רבי עקיבא בא אליו ר' עקיבא אמר ליה ר' עקיבא לר"א, במא קא עסיק מר באיזה חידוש עוסק עתה מורי ורבי, אמר ליה בהאי קרא בפסוק זה דכתיב וכפה כבוד ינחיםם, ומפרש מהו כפה כבוד ינחיםם על איזה כסא כבוד רומו, ואמר זה יעקב אבינו והוא פרצוף יעקב אבינו, דעביד ליה פרסי יקר בלחודיו שהקב"ה עשה אותו כסא כבוד בפני עצמו בעולם הבריאה מלבד מה שהוא בחיה כסא בעולם האצילות יחד עם אברהם ויצחק), לא בלבד אלא אוילפן נשמטה דצחיקיא כדי לקבל את למוד התורה של נשמות הצדיקים שעולות מעלה אחר הסתלקותם מן העולם עם כל הבירורים והניסיוצים שלהם שתיקנו והשלימו על ידי תורתם בעולם הזה, וזה שם בכיתת יעקב אביהם הם נוחלים עוד תורה ממן, כען הרב השומע תורה תלמידיו ומישר אותם, וזה סוד הפסוק וכסה כבוד ינחיםם, שר"ל שהקב"ה מנהיל את כסא הכבוד שהוא פרצוף יעקב לנשות הצדיקים.

וקדשא בריך הוא איזיל עמיה בכל ריש ירחא וירחא וכשהנשמה שבג"ע העליון רואה את כבוד החדש, וכבר חמץ נשמטה יקר אספלוריאה שכינטא דמאיריה וכשהנשמה שבג"ע העליון רואה את כבוד האספלורייא המארה שהיא השכינה הקדושה המתגלית ע"י שהקב"ה הולך עם יעקב, מברכת וסגדת קמי קדשא בריך הוא זו היא מברכת ומשבחת ומשתחווה לפני הקב"ה, הרא הוא דכתיב ברכי נפשי וגוי' שהנשמה מברכת ומשבחת לה).

ע"ט

תורה אויף דער וועלט, און דעםאלטס קומענרג דארט אונעט הוין פון זיינער טאטע יעקב ירשען זי נאך תורה פון אים, אווי ווי דער רבוי וואס הערט די תורה פון זיינע פלידרים און ער גליכט זי אום, דאס איזי דער סוד פינעם פסוק "כפה כבוד ינחיםם", דאס היקסט און דער אויבערשטער מאקט ירשען דעם שטול פון בבוד וואס דאס איזי דער געשטאלט פון יעקב צו די נשות פון די צדיקים.

אונ דער אויבערשטער גויט צויאמען מיט יעקב אום יען ראנש חזדש צו באלייכטן א גיעץ ליכטינקייט אין די נשות, און ווען די נשותה וועלכע געפיטט זיך אינעם גען ער העליון זעם דעם בבוד פינעם אספלורייא המארה וואס דאס איזי די היילגע שכינה וועלכע ווערט אנטפלעקט דורךם וואס דער אויבערשטער גויט מיט יעקב, דעםאלטס טוט ווי לויין און דאנקען און זיך בוקט זיך פאן אוין אויבערשטן, דאס זאנט דער פסוק "ברכי נפשי", או די נשות לייבט און דאנקט פאן אוין אויבערשטן.

יען ראש חדש טוט דער אויבערשטער באלייכטן א גיעץ ליכטינקייט אין די נשות רבי אליעזר הגדול איי געווינז און האט געלערנט תורה, איי רבוי עקיבא געקומען צו אים, און רבוי עקיבא האט געוויגט צו רבוי אליעזר, און וועלבן חירוש באשעפסטיגט זיך עיצט דער רבוי, האט ער געוויגט צו אים, און דעם פסוק "כפה כבוד ינחיםם", און ער האט ערקלערט, וואס מיינט מען "כפה כבוד ינחיםם", אויף וועלבן שטול פון בבוד גיטט עס איזו, נאר דאס איזי דאס געישטאלט פון יעקב אבינו, וואס דער אויבערשטער האט אים געמאקט א שטול פון בבוד פאר זיך אלין אינעם עולם הابرיאה (אויסערדעums וואס ער איי די בחיה פון א שטול אינעם עולם האצילות, צויאמען מיט אברהם און יצחק), פדי אויפציגענען די תורה לערנען פון די נשות פון די צדיקים וועלכע קומען ארזה אויבן נאכדרען וואס זי גיינע אזעק פון דער וועלט צויאמען מיט אלע זיערע בירורים און ניציצים וואס זי האבן פארראקטען און ערגענצעט דורך זיינער

אמר רבי עקיבא, קדשא בריך הוא קאים עלוהי הקב"ה עומדת ומאר על נשמות הצדיקים בכל ראש חדש לחדרם, ונשחתה פתח ואמר, ה' אלה"י גדרת פאוד וגו' כל הפרשה שמורה על תוספת אור והשוגה בכל העולם המתחדרת בכל ראש חדש, עד סיומה דקאמר יתמו חטאים וגו' שזה נעשה על ידי השער שמקריבין בראש הגורם כפרת עונות, ולכן נהוגים לומר ברכyi נפשי בראש חדש. ועוד אמר רבי עקיבא, ולא דא בלחודי ולא זו בלבד שהנשמה מברכת ומשבחת את הקב"ה על ההאה שמאיר עליה, אלא משבחת ליה על גופא דאשтар ער בעלמא דין אלא עוד מוסיפה הנשמה לשבח להקב"ה על גופה הנשאר בכרבר שהוא העצם הנשאר קיים בעולם, שוגם בו בתוספת הארה חדשה בכל ר'ח ע"י שהנפש פוקדת אותו בכרבר, ואמר ברכyi נפשי את ה' על ההאה שקבלת מהקב"ה, וכל קרבי את שם קדשו שהוא העצם הנשאר לעולם שבו שורה סוד ההבל דגמי, ור'ל שכח הנפש מאירה בגופה בכל ר'ח אז משבחת הנפש את הקב"ה על האריה שקבלת עצמה והאריה בגופה.

וחזר לדבריו הראשונים ואמר וקדשא בריך הוא איזיל והקב"ה הולך עם יעקב, מנא לן האי מניין זה, והшиб מיהאי קרא מפסוק וזה דכתיב וירא אליו ה' שהקב"ה מתגלה ומאר להנשמה, באלוני ממרא יחד עם יעקב, כי מלה ממרא זה יעקב, מהו ממרא למה לקרוא יעקב מראה, משום דאחסין מאתן עליון מעין לפוי שייעקב יורש ר' עולמות מעין, והוא פesa והוא נקרא כסא הכהן, לכן אמר רבי יצחק, ממרא הוא יעקב אבינו לפי שהוא בגימטריא מאתן ותמןין ותחד הינה מלת מר"א גי רפ"א, מאתן דעתן ר' היה המאותים עולמות שיורש יעקב מעין דכתיב ומאתים לנוטרים את פריו הרי שהצדיקים יורשים ר' עולמות, ותמןין ותחד דהו בא פסא ופ"א גי כס"א, ובגין כה אתקרי וירא אליו ה' באלוני ממרא פירוש ועל שום דא קרא ממרא על שם זה נקרא יעקב בכאן כשהולך עם הקב"ה להתקבל פנוי הצדיק מר"א, לפי שכאן הוא בכחיו כסא הכהן ועל שם בחוי זו הוא נקרא ממרא.

ע"ט

עדן ראש חזק, רעמאלאטם לויבט דער גפש דעם אויבערשטונג איזיין ליבטיגיט וואס זי האט באקומוון און געמאקט לייכטן אין איר גערפער.

יעצט גיט דער זוהר הקדוש צוריק צז זיינע פרערדיגע זוערטער, און ער זאנט או דער אויבערשטער גיט מיט יעקב, פון וואו וויסן מיר דאס, זאנט דער זוהר הקדוש, פון דעם פסוק וואס עס שטיטיט "וירא אליו ה'" או דער איזיבערשטער אנטפלעקט זיך און באלייקט פאר די נשמה, באלוני ממרא, ציאמען מיט יעקב, וויל "מרא" דאס איז יעקב, פארוואס ווערט יעקב אנגערופן ממרא, וויפאליד יעקב ירשנות צוווי הונדרערט עולמות פון ער, און ער ווערט אנגערופן פסא הכהן, גערפער האט רבי יצחק גענאגט, ממרא דאס איז יעקב אבינו וויפאליד די זוארט מקריב באטערעפט צוווי הונדרערט איזין און אכציג, ר' דאס איז די צוווי הונדרערט עולמות וואס יעקב ירשנט פון ער, איז זי עס שטיטיט איז פסוק "ומאותים לנוטרים את פריו", זעם פון איז די צדיקים ירשגען צוווי הונדרערט עולמות, און דערפאר שטיטיט "וירא אליו ה' אכציג באטערעפט פסא, און דערפאר שטיטיט "וירא אליו ה' באלוני ממרא", דאס הייסט או דערפאר ווערט יעקב דא אנגערופן גיענרגיג מיטן אויבערשטונג צז ענטפאאנגען דעם צרייך, מרא, וויל דא איז ער איז די בחרנה פון כסא הכהן, און צויליב די בחרנה ווערט ער אנגערופן ממרא.

האט רבי עקיבא גענאגט, דער אויבערשטער שטיטיט און באלייקט איזיף די נשמות פון די צדיקים יען ראש חזק, ברי זי צו באנייען, און די נשמה הייבט און און זאנט "ה' אלקי גראט מאוד" און איזו וויטער דעם גאנצן קאפטל, וואס דאס וויט איזיפן פארמערטן ליבטיגיקיט און השגהה איבער די גאנצע וועלט, וואס ווירט באגייט אום עדן ראש חזק, בי צוים סוף פיעם קאפטל וואס עס שטיטיט און פסוק "יתמו חטאים", וואס דאס ווירט געטונן דורך ציג וואס מען איז מקריב אום ראש חזק וואס דאס בערונט צו פארגענו די זינר, און דערבער פירט מען זיך צו אנן ברכyi נפשי אום ראש חזק. און נאך האט רבי עקיבא גענאגט, נישט נאך דאס וואס די נשמה לויבט און דאנקט דעם אויבערשטונג איזיין ליבטיגיט וואס ער באלייקט איר, נאך די נשמה טוט נאך איז זיין דעם אויבערשטונג איזיף איר גערפער וועלכער בליבט איזיף די וועלט אינעם קבר, וואס דאס איז דער ביין וועלכער בליבט איזיף, וואס דרכערם וואס דער גפש באזוכט אים אין קבר, נאך דער פסוק "ברבי נפשי את ה'" איזיף די ליבטיגיקיט וואס די נשמה באקומו פונגען אויבערשטונג, "כל קרבי את שם קחשו", דאס גיט ארוי איזיין ביין וועלכער בליבט איזיף אייביגן וואס אין אים רות דער סוד פון הכל דגמי, דאס הייסט או ווען דער גפש מאכט ליכטן אינעם גערפער

האבות עומדים על הנשמה ומארים עליה

אמר רבנן יוחנן בן זפאי, בהחיה שעטתא באotta שעטתא שיעקב הולך להאריך להנשמה, איזיל קדרשא בריך הוא הולך עמו הקב"ה, ובגין דשמעין אברהם ויצחק האבות אברהם ויצחק פירשו של יעקב ואלוני פירשו של יעקב (mprash aloni molshon סמות טו יט) מי כמוכה באלים, שפירשו בחזקם), וממשיך הפסוק והוא יושב פתח האhell פיי הנשמה יושבת בפתח גן עדן העlian הרא דכתיב ה' מי יגור באhell וגורי הינו הצדיק שזכה לגור בג"ע שהוא אהלו של השכינה, ושם מקבלת הנשמה הארוה גדולה (דף צח ע"א) בבחום היום שהוא המשם שהוא אהלו של השכינה, דכתיב ורחה لكم יראי שם שמש צדקה ימרקפה בכנפה פיי שאור תפארת זורה לנשות ראי ה' שהם בגן עדן.

אמר רבנן יוחנן בן זפאי, בהחיה שעטתא באotta שעטתא שיעקב הולך להאריך להנשמה, איזיל קדרשא בריך הוא האבות אברהם ויצחק שהקב"ה הולך עם יעקב להאריך על הנשמה, תביעין מן יעקב למיזל עמהון ולאקדמא ליה שלם מבקשים מייעקב שליכו גם הם עמהם להקדרים שלום ולהאריך להנשמה מאור היסוד הנקרה שלום, ואנוון קריימין עלייה והאבות עומדים על הנשמה ומארים עליה, מפאי דכתיב, וישא עיניו וירא פי הנשמה שבג"ע רואה ורגה שלשה אנשי נצבים על פירוש שלשה אנשיים, אלין אברהם ויצחק ויעקב דקיימין עליה מש"כ שלשה אנשים הם הגי אבות שעומדים על הנשמה, וחומו עבדין טבין הדבָר וראים את מעשים הטובים שעשתה בעולם הזה, ועל זה רמז הפסוק שהחילה בו, לריח שמניך טובים, שנן תורק שרך, שבגלל שמן נשמע למרחוק כשהזה שMRIKIM אותו מכלי אל כל שנותן ריח למורhook, על כן עלמות, רמז על האבות, האבוק, שימושים לכך שפעם. וירא אז כשהנשמה רואה אותם, מיד וירץ לךראתם מפתח האhell וישתחוו ארץ פירוש

ע"ט

האט רבנן יוחנן בן זפאי געאנט, אינדעצייט וואס יעקב ניט צו באלייכטן פאר די נשמה ניט דער אויבערשטער מיט אים, אונז ווען די אבות אברהם און יצחק הערן אונ דער אויבערשטער גיט מיט יעקב צו באלייכטן פאר די נשמה, בעטן פון זי פון יעקב או זי און אונז מיט זי צו פעדערן שלום און צו באלייכטן פאר די נשמה פונגעם ליבטיגיט פון יסוד וואס ווערט אונגעערופן שלום, אונז די אבות שטיען אויבער די נשמה און באלייכטן פאר איר, דאס גויסן מיר פונגעם פוסוק "ישא עיניו וירא", דאס היסט או די נשמה וואס געפיגט זיך אין גען זעם, "רעה שלשה אנשי נצבים עליו", דאס געגען די אבות אברהם יצחק און יעקב וועלכע שטיען אויבער די נשמה, אונז זי געגען די מעשים טובים וואס זי האט געטונן ויענדיג אונז דער וועלט, אונז דערויף איז מרטן דער פוסוק וואס אויף דער צדיק ער האט אונגעוזיבן דערמייט, "לרים שמניך טובים", דאס געצעטלט פון די שכינה, אונז פון דארט באקומט די נשמה א גויסע ליבטיגיט פונגעם זון וואס איז די בחרינה פון תפארת די לייכטיגיט פונגעם זון וואס איז די בחרינה, אונז געגען דען וועלכער איז זכה צו וואזיגען איז גען זעלן וועלכער איז זעם געצעטלט פון די שכינה, אונז פון דארט באקומט די נשמה א גויסע ליבטיגיט, "בחום היום" וואס דאס איז פסוק "וירחה لكم יראי שם שמש צדקה ימרקפה בכנפה", דאס היסט או די לייכטיגיט פון תפארת שיינט זו די נשמות פון די גאנטפרקטינע ליט, וואס געפיגען זיך אין גען.

די הייליגע אבות שטיען איבערן נשמה און
לייבטן אוף איר

האט רבני יהודה געאנט, אויב די ווארט מקריא איז מרטן אויף יעקב, אויף וואס איז מרטן די ווארט אלוני, האט ער געאנט, דאס מיגנט דער שטארקיט פון יעקב, איז זי ווועס שטיעט איז פסוק "אביר יעקב", אונז אלוני איז דער פשמט, דער שטארקער פון יעקב, אלוני איז א לשון פון אל וואס וויזיט אויף שטארקיט, איז זי זי ווי "מי במוֹכָה בְּאַלִים", דאס היסט, ווער איז זי זי ווי דיר היטם יתפרק אוילן די שטארקע, זנט וויטער דער פסוק "זהא יושב פתח האhell", דאס היסט או די נשמה וויצט ביטים טיר פונגעם גען העליון, איז זי ווועס שטיעט זיך צו וואזיגען איז גען זעלן וועלכער איז זעם געצעטלט פון די שכינה, אונז פון דארט באקומט די נשמה א גויסע ליבטיגיט, "בחום היום" וואס דאס איז די לייכטיגיט פונגעם זון וואס איז די בחרינה פון תפארת וואס לייכט אינעם גען העליון, איז זי ווועס שטיעט איז פסוק "וירחה لكم יראי שם שמש צדקה ימרקפה בכנפה", דאס היסט או די לייכטיגיט פון תפארת שיינט זו די נשות פון די גאנטפרקטינע ליט, וואס געפיגען זיך אין גען.

משמעות דחמי שכינה יקרא עמהון לפי שרואה את שכינה כבודו עמהם لكن היא משתחווה ארצה לקראת השכינה הנקראת ארץ, הִיא הַא דְכִתֵב עַל בָנָעַמּוֹת אֶהָבוֹך פ"י אלו הן הנשמות שאוהבים את הקב"ה, וזה סוד הפסוק שהתחילה בו, לריח שמניך טוביים מן תורך שמר על כן עלמות אהבון, שפירשו שכשנשות הצדיקים עלות לג"ע העליון נמשך עליהם ריח שמניך הטוביים שהם הארות המוחין של האבות שבמספרות חסיד גבורה תפארת דעתיות, ונוסף להזה מריק ומשפיע שמר שהוא השכינה הארה אל הנשמה, וכן כשהשנשות רואות את כבוד השכינה מאריה בהם הם משתחווות לפניה באהבה. (דף צז ע"ב-צז ע"א במדרש הנעלם, ובכיאורינו ברך ב עמי התמן-תמד)

טרם פטירת האדם רואה את השכינה ה'

דבר אחר, וירא אליו ה' באלוני ממרא, רבנן פתحي לפרש פרשה זו בהאי קרא ואמרו שפסק זה רומו בשעת פטירתו של אדם, רמניא אמר רבי יהודה, בשעת פטירתו של אדם, הוא יומם הדין גדול, שהנשמה מתפרדת מן הגוף, ולא נפטר אדם מן העולם עד שרואה את השכינה, הִיא הַא דְכִתֵב כי לא יראני הַאֲדָם זֶה כי כמו כמ"ש למן (ויהי לך ע"ה), פ"י שלא יראני האדם וישאר בחיים, אבל רואה הוא בחיו ומית, ובאין עם השכינה שלשה מלאכי השרת לקבל נשמה של צדיק, הִיא הַא דְכִתֵב וירא אליו ה' וגוי פ"י השכינה מתגללה אל האדם בשעת פטירתו, בחום היום, זה יומם הדין הבוער בתנוור להפריד הנשמה מן הגוף יום פטירתו של האדם הוא יומם הדין שבו אותו להפריד נשמהו מהגוף, אז וישא עיניו וירא והגנה שלשה אנשיים הם הגי מלאכים שבאים עם השכינה לקבל נשמהו אם הוא צדיק, והם המברקרים מעשי מה שעשה כל מי חייו, והוא מודה עליהם עלייהם בפיו שכן עשה, וכיון שהנשמה רואה בך שכן עשה, ויבין שכבת עלה

ע"ט

געלערנט אין א ברייטה, רביה יהירה האט געלאנט, אינדרערצייט וואס דער מענטש גויט אונזוק פון דער וועלט, איז דער גרויסער יומם הדין, ווען די נשמה שיידט זיך אפ פונעם קערפער, און דער מענטש גויט אונזוק פון דער וועלט בי ער זעם די שכינה, אוזו ווי עס שטיטיט אין פסוק "בי לא יראני האדם וחיה", אוזו ווי דער וויהה הקדוש זאנט אין אונדער ארט או דאס מײנט או דער מענטש קען גישט זען דעם אויבערשטן און בליבן לעבן, אבער ער די שכינה דרי שכינה גלייך אידער ער שטארבט, און מיט די שכינה קומען דרי מלאכי השרת אויפציגגעמען די נשמה פונעם צדיק, דאס זאנט דער פסוק "וירא אליו ה'", דאס מײנט או די שכינה אונטעלעקט זיך צום מענטש אינדרערצייט פון זיין פטירה, בחום היום, דאס איז דער יומם הדין וועלכער ברענט אוזו ווי אן אווון, און דעמאלאטס טומט מען משפטן דעם מענטש אפזישידן זיין נשמה פונעם גוות, און דעמאלאטס וישא עיניו וירא והגנה שלשה אנשיים, היבט אויף דער מענטש ווינע אונן איז ער זעם די דרי מלאכים וועלכער זענען געקובמען מיט די שכינה אויפציגגעמען זיין נשמה אוב ער איז א צדיק, און זי קיזן נאך זיינע מעשים וואס ער האט געטען זיין גאנצן לעבן, און ער איז מודה אויף זי מיטן מoil או ער האט טאקו אוזי געטען, און ווען די נשמה זעם או מען טומט משפטן דעם גוף אויף אלעס וואס

מפתח האול ויישתו ארץ", וויבאלד זיך זעם די הייליגע שכינה מיט זי, דעריבער בוקט זיך זיך די צו דער ער לכבוד די שכינה וועלכע ווערט אונגעופן "ארץ", דאס זאנט דער פסוק "על בון עמלות אהבון", דאס הייסט, דאס זענען די נשמיות וועלכע האבן ליב דעם אויבערשטן, און דאס איז דער סוד פונעם פסוק מיט וועלכער ער האט אונגעופן, "לליים שנינט טוביים שמון תורך שמאך על בון עמלות אהבון", וואס דאס הייסט או ווען די נשמיות פון די צדיקים גיינן אroiף אין גע ערין העליון קומט אראפ אויף זי דער גערוך פון די גוטע אויל זויא זי זענען די הארות המוחין פון די אבות אין די ספירות חסיד גבורה און תפארת פון איז אצילה, און אין צוונאכ דערצטו טומט דין נאמען וואס די שכינה גיסן און משפיע זיין לא ליבטינקייט צו דאס איז די שכינה גיסן און משפיע זיין לא ליבטינקייט צו די נשמה, דעריבער ווען די נשמיות זענען דעם בבוד פון די שכינה לייקט אין זי, בוקן זיך זיך צו איד מיט ליבשאפט.

איידער דער מענטש גויט אונזוק פון דער

וועלט זעם ער די הייליגע שכינה

נאך א פשת, "וירא אליו ה' באלוני ממרא", די חכמים האבן אונגעופן ערקלען די בראש מיטן פאליגן פסוק, אונדריגן או דער פסוק איז מרבז אויף די צייט ווען דער מענטש גויט אונזוק פון דער וועלט, וויל מיר האבן

ויצאת מэн הָגֹף עד פֶתַח בֵית הַבְּלִיעָה כמו שכתוב והוא יושב בפתח בית הבליעה, ועומדת שם עד שמתודה כל מה שעשנה הגוף עמה בעולם זהה וمستלקת מן העולם. ואז בשעה שהנשמה יצא מהגוף נשמה הצדיק היא שמחה במעשיה שעשתה בעולם הזה, ושמחה על פקדונגה שיכולה להחזיר פקדונה שהיא נשמה בשלימות. דתאנא אמר רבי יצחק, נשמותו של צדיק מתאהה אימתי יצא מן העולם הזה שהוא הבעל, כדי להתענג בעולם הבא.

על ידי האילן ידע אברהם את מצבם הרוחני של אורחיו

פא חזי אילן נטה אברהם בכל אטר דריינריה פמן בא וראה שאברהם נתע אילן בכל מקום שהיה גור, [וכו] ובזה הוא אילן הזה ידע מאן דאתא חד ביה בקדשא בריך הוא ומאן דאתא חד בעבורה זהה ועל ידי אותו האילן ידע מי הוא שנתחדר בהקב"ה,ומי הוא שנתחדר בע"ז, כי מאן דאתא חד בקדשא בריך הוא, אילן הזה פריש ענפוי וחפי על רישיה ועבד עלייה צלא יהה מי שנתחדר בהקב"ה היה האילן פורש ענפוי ומחפה על ראשו ועשה עליו צל נאה, ומאן דאתא חד בסטריא בעבורה זהה איסטלק וענפוי הוו סליקין לעילא ומפניו עלה, והוא שנתאחד בע"ז אותו האילן נסתלק מעליו וענפיו עלו למטה, בדין הזה ידע אברהם או ידע אברהם שהוא עבד ע"ז, ואזהיר ליה ולא אערדי מפתמן עד דאתא חד במשיחנותא בקדשא בריך הוא והזהיר אותו שיפירוש מהע"ז ולא זו שם עד שנתחדר באמונת הקב"ה..

עמ"ט

דורבן ביום הamat אברהם געווואסט דעם רוחניות' דין צוישטאנד פון זוינע געסט קום אווע זע, אברהם הamat איינגעפלאנצט און בום אין יען ארט וואו ער הamat געווואסט. אווע דורך דעם בום הamat ער געווואסט ווער איי דער וואס איי פראאייניגט אין עזעיבערשטיין, אווע זעיר דער זעיר און פאנגעט זורה, וויל זעיר עס איי פראאייניגט אין געט איזערשטיין הamat דער בום אויסגעשפֿריט ווינע צוינין און באדרקט אבער זיין קאָפּ מאָכְנָדָג אַבְּעָר אִים אֲשִׁינָּעָם שאָפּן, אַבְּעָר ווער עס פראאייניגט אין עבורה זורה הamat זיך דער בום אַפְּגָעָטָן פון אִים אווע זוינע צוינין זענען אַרְפְּגָעָנָגָעָן אַוְבָּן, דעמאָלָטָם הamat אברהם געווואסט אווע ער איי אַגְּנָדָנִיגָּר, אווע ער הamat אַגְּנָעָוָרָנט אווע ער זאל זיך אַפְּשָׁיךְן פון דארט ביז ער איי פראאייניגט געוווארן מיטן אַמְוָנה פונען אַוְבָּרָשְׁטָן.

עד האט געטונו, גיטים זי אַרְוָם פונעם גוף בי צום עפָעונג פון וואו מען שלינט, אווי ווי עס שטיט אין פסוק "זהו ישב פֶתַח הַאֲדָל", דאס הייסט או די נשמה וצט אין מיל דארט וואו מען שלינט, און דארט בליבט זי שטינ זי דער מענטש איי זיך מרטונה אויף אלען וואס דער גוף הamat געטונו מיט אויר דער וועלט, און דעמאָלָטָם ווען די נשמה גיטים אַרְוָם פונעם גוף, פְרִידִיט זיך די נשמה פונעם צדיק מיט אַרְעָא מעשימים וואס זי הamat געטונו אויר דער וועלט, און זי פְרִידִיט זיך דערויף וואס זי קען צוירקעבן דעם פקדון, דאס איי אויר נשמה, בשלימות, אווי ווי מיר האבן געלערט און רבי יצחק הamat גענאנט, די נשמה פונעם צדיק טומ גלוסטן, ווען וועט זי שון אַרְוָם פונעם עזלים זהה וואס איי פוקט, כדי צו האבן פאָרגָעָנִיגָּן אין עולם הבא.

שבח דא שירתא

הלא ספר הזוהר יכולו יראת שמיים ומוסרים גדולים בשיעור קומה, איך לקדש כל אבר וכל שערה ממש לעבודת הבורא ברוך הוא וברוך שמו.
(מהרצ"ה מזידיטשוב ז"ע"א בספרו סור מרע ועשה טוב)

פרשנות וידיאות תשפ"א

ז"א באקונען דעם גליין יעדז ואך שיקט אימיל צ"ז: 3022233@gmail.com

ה

הזהר הקדוש ע"פ "מרתוק מידבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוזות ישראל

"ובלכתר בדרך"
פארמאט
50 כרכים
מהדורות ר' יוסף
צבי בערגרד
(6.5/4.5 In)

גרזיסע סעט (In 9.5/6.5)

קלנזרע סעט - מהדורות ר' הערשל וועבעד
[7/5 In]

732.677.0051

פאר
דעליווערי
רומפֿט: